deret à me: & dixit mihi, ſufficit tibi gratia mea. 406 9

Ex Epiſtola ad Galatas.

Cap. I.

11 Notum vobis facio fratres Euangelium, quod Euangelizatum eſt à me, quia non eſt ſecundum hominem, neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, ſed per reuelationem Ieſu Chriſti. 569. 21

14 Proficiebam in Iudaiſmo ſuper multos coætaneos meos in genere meo, abundantius æmulator exiſtens paternarum mearum traditionum. 6. 31

Cap. III.

3 Sic ſtulti eſtis, vt cum ſpiritu cœperitis, nunc carne conſummemini. 465. 37

13 Maledictus omnis, qui pendet in ligno. 300. 90

28 Non eſt Iudæus, neque Græcus: non eſt ſeruus neque liber: non eſt maſculus neque fœmina. 232. 5

Cap. IV.

24 Vnum in monte Sina, in ſeruitutem generans: quæ eſt Agar. 302. 100

Cap. V.

24 Qui autem ſunt Chriſti carnem ſuam crucifixerunt cum vitiis & concupiſcentiis. 118. 31

25 Si ſpiritu viuimus, ſpiritu & ambulemus. 409. 27

Ex Epiſtola ad Epheſios.

Cap. I.

5 Qui prædeſtinauit nos in adoptionem filiorum per Ieſum Chriſtum in idipſum. 125. 73

10 Propoſuit in eo in diſpenſatione plenitudinis temporum, inſtaurare omnia in Chriſto, quæ in cælis, & quæ in terra ſunt in ipſo. 172. 8. & 455. 105

Cap. II.

11 Eratis illo tempore ſine Chriſto, alienati à conuerſione Iſraël, & promiſſionis ſpem non habentes. ibid. 107

20 Superædificati ſuper fundamentum Apoſtolorum, ac Prophetarum, ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Ieſu. 587. 52

21 In quo omnis ædificatio conſtructa creſcit in templum ſanctum Dei. 406. 12

Cap. III.

1 Ego Paulus vinctus Chriſti Ieſu, pro vobis. 739. 19

Cap. IV.

13 In virum perfectum, in menſuram ætatis plenitudinis Chriſti. 808. 108

22 Deponere vos ſecundum priſtinam conuerſationem veterem hominem. 406. 9

Cap. V.

5 Auarus, quod eſt idolorum ſeruitus. 394. 7

Cap. VI.

12 Spirituales nequitiæ in cæleſtibus. 101. 184

Ex Epiſtola ad Philippenſes.

Cap. I.

7 Eo quod habeam vos in corde, & viſceribus meis. 376. 78

23 Deſiderium habens diſſolui, & eſſe cum Chriſto. 651. 56

29 Vobis donatum eſt, pro Chriſto non ſolum vt in eum credatis, ſed etiam vt pro illo patiamini. 463. 28

Cap. II.

6 Qui cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe æqualem Deo, ſed ſemetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens, factus obediens vſque ad mortem. 234. 24. 327. 101. & 587. 49

9 Propter quod & Deus exaltauit illum, &c. Vt in nomine Ieſu omne genu flectatur cæleſtium, terreſtrium, & infernorum. 774. 102

Cap. III.

5 De tribu Beniamin, Hebræus ex Hebræis, ſecundum legem Phariſæus. 6. 31

8 Veruntamen exiſtimo omnia detrimentum eſſe propter eminentem ſcientiam Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci. 486. 91

17 Obſeruate eos, qui ita ambulant, ſicut habetis formam noſtram. 429. 26

13 Quæ quidem retro ſunt obliuiſcens, ad ea verò quæ ſunt priora, extendens me ipſum. 611. 56

20 Noſtra autem conuerſatio in cælis eſt. 418. 81

Ex Epiſtola ad Coloſſenſes.

Cap. I.

18 Ipſe eſt caput corporis Eccleſiæ, qui eſt primogenitus ex mortuis. 298. 74

24 Adimpleo ea, quæ deſunt paſſionum Chriſti in carne mea. 372. 55

Cap. II.

15 Expolians principatus, & poteſtates traduxit confidenter pallam triumphans illos, in ſemetipſo. ibid. 59

Cap. III.

5 Et auaritiam, quæ eſt ſimulachrorum ſeruitus. 394. 7

9 Expolians veterem hominem cum actibus ſuis. 118. 33

Ex

Loca ſacræ Scripturæ.

Ex prima ad Theſſalonicenſes.

Cap. I.

5 Quia Euangelium noſtrum non fuit ad vos in ſermone tantum, ſed etiam in virtute, & Spiritu ſancto & in plenitudine multa. 455. 108

Cap. II.

19 Vos eſtis gloria noſtra, & gaudium noſtrum. 7. 36

Cap. IV.

14 Nolumus vos ignorare de dormientibus, vt non contriſtemini ſicut & cæteri. 550. 76

16 Deinde nos qui viuimus, qui relinquimur, ſimul rapiemur cum illis in nubibus obuiam Chriſto in aëra. 879. 103

Cap. V.

3 Cum dixerint pax, & ſecuritas; tunc repentinus eis ſuperueniet interitus. 399. 43

4 Vos fratres non eſtis in tenebris, vt vos dies illa tanquam fur comprehendat. 424. 123

22 Ab omni ſpecie mala abſtinete vos. 524. 13

Ex ſecunda ad Theſſalonicenſes.

Cap. II.

4 Extolletur ſuper omne, quod dicitur Deus, itaut in templo Dei ſedeat. 849. 14

Cap. III.

14 Si quis non obedit verbo noſtro per Epiſtolam, hunc notate, & non commiſceamini cum illo, vt confundatur. 471. 8

Ex prima ad Timotheum.

Cap. I.

2 Timotheo dilecto filio in fide, gratia, miſericordia, & pax à Deo Patre & Chriſto Ieſu Domino noſtro. 276. 30

13 Qui prius blaſphemus fui, & perſecutor, & contumelioſus. 800. 51

15 Chriſtus Ieſus venit in hunc mundum peccatores ſaluos facere, quorum primus ego ſum. 470. 3. & 610. 50

Cap. V.

8 Si quis autem ſuorum domeſticorum curam non habet, fidem negauit, & eſt infideli deterior. 608. 36

Cap. VI.

9 Qui volunt diuites fieri incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & in deſideria multa inutilia. 395. 12

Ex ſecunda ad Timotheum.

Cap. I.

2 Timotheo chariſſimo filio gratia, miſericordia, pax à Deo Patre. 276. 30

Cap. III.

12 Omnes, qui pie volunt viuere in Chriſto Ieſu, perſecutionem patientur. 119. 40. & 699. 26

Cap. IV.

7 Bonum certamen certaui, curſum conſummaui, fidem ſeruaui, in reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitiæ. 610. 50

Ex Epiſtola ad Titum.

Cap. II.

7 In omnibus teipſum præbe exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, vt is, qui ex aduerſo eſt, vereatur, nil habens malum dicere de nobis. 6. 28

14 Vt nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret ſibi populum acceptabilem, ſectatorem bonorum operum. 117. 26

Cap. III.

1 Admone illos principibus, & poteſtatibus ſubditos eſſe, dicito obedire. 585. 39

Ex Epiſtola ad Philemonem.

1 Paulus vinctus Chriſti Ieſu, & Timotheus frater. 37. 138. & 30. 66

9 Paulus ſenex, nunc autem vinctus Chriſti Ieſu. Obſecro te pro filio meo, quem genui in vinculis. ibid. 138

Ex Epiſtola ad Hebræos.

Cap. I.

1 Multifariam, multiſque modis olim Deus loquens Patribus in Prophetis. 29. 87

3 Purgationem peccatorum faciens ſedet ad dexteram maieſtatis in excelſis. 157. 185

8 Virga æquitatis virga regni tui. 148. 120

Cap. II.

9 Vt gratia Dei pro omnibus guſtaret mortem. 145. 100

14 Nunquam Angelos apprehendit, ſed ſemen Abrahæ apprehendit. 431. 41

Cap. V.

5 Chriſtus non ſemetipſum clarificauit, vt Pontifex fieret, ſed qui locutus eſt ad eum, filius meus es tu, ego hodie genui te. 157. 185

7 Qui in diebus carnis ſuæ preces, ſupplicationeſque ad eum, qui poſſet illum ſaluum facere à morte, cum clamore valido, &c. exauditus pro ſua reuerentia. 668. 159

Cap. IX.

4 Et arcam teſtamenti ex omni parte auro circumtectam, in qua vrna aurea habens manna, & Virga Aaron, quæ fronduerat & tabulæ teſtamenti. 264. 122

Cap. X.

5 Ingrediens mundum dicit, hoſtiam & oblationem noluiſti, corpus autem aptaſti mihi. 762. 19

34 Rapinam bonorum veſtrorum cum gaudio ſuſcepiſtis cognoſcentes vos habere meliorem, & manentem ſubſtantiam. 545. 45

Cap. XI.

7 Fide Noë metuens aptauit arcam in ſalutem domus ſuæ per quam damnauit mundum: & iuſtitiæ, quæ per fidem eſt damnauit mundum. 63. 42

24 Fide Moyſes grandis factus eſt, negauit ſe eſſe filium filiæ Pharaonis. 97. 153

31 Fide Rahab meretrix non periit cum incredulis, excipiens exploratores in pace. 509. 130

33 Qui per fidem vicerunt regna, operati ſunt

iuſtitiam

iuſtitiam adepti ſunt repromiſſiones. 181. 59

37 Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis anguſtiati, afflicti. 289.21.& 858.64

38 In ſolitudinibus errantes, in montibus, & ſpeluncis, & in cauernis terræ. 413. 49

Ex Epiſtola Iacobi.

Cap. I.

5 Qui da tomnibus affluenter, & non improperat. 239.53

23 Quia ſi quis auditor eſt Verbi & non factor: hic comparabitur viro conſideranti vultum natiuitatis ſuæ, 410.33

Cap. II.

17 Sic & fides, ſi non habeat opera, mortua eſt in ſemetipſa. 493.30

Cap. III.

6 Lingua igni eſt vniuerſitas iniquitatis. Lingua conſtituitur in membris noſtris, quæ maculat totum corpus. 52.75.& 556.116

Cap. IV.

1 Vnde bella, & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiſcentiis veſtris, quæ militant in membris veſtris. 52.75

8 Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. 470.5

13 Ecce nunc qui dicitis: hodie aut craſtino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus. Quid ignoratis, quid erit in craſtino. 399.42

Ex prima Petri.

Cap. I.

11 Prænuntians eas, quæ in Chriſto ſunt paſſiones, & poſteriores glorias. 760.7

Cap. II.

4 Ad quem accedentes lapidem viuum, ab hominibus quidem reprobatum, à Deo autem electum. 98.162

5 Et ipſi tanquam lapides viui ſuperædificamini domus ſpiritualis. 406. 12

9 Vos autem genus electum regale Sacerdotium, gens ſancta, populus acquiſitionis. 95. 142

25 Eratis ſicut oues errantes, ſed conuerſi eſtis ad paſtorem, & Epiſcopum animarum veſtrarum. 381.110

Cap. III.

4 Qui eſt in conſpectu Dei locuples. 578.75

14 Timorem autem eorum ne timueritis. 858. 65

Cap. IV.

12 Nolite peregrinari in feruore, qui ad tentationem vobis ſit, quaſi noui vobis aliquid contingat. 70.89

Cap. V.

1 Seniores ergo, qui in vobis ſunt, obſecro, conſenior & teſtis Chriſti paſſionum, 370. 44

5 Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam. 567.11

Ex ſecunda Petri.

Cap. I.

17 Accipiens enim à Patre gloriam, & honorem voce delapſa ad eum huiuſcemodi à magnifica gloria. Hic eſt filius meus dilectus. 140.166

19 Et habemus firmiorem Propheticum ſermonem; cui benefacitis attendentes. 564. 165

21 Non voluntate humana allata eſt aliquando prophetia, ſed ſpiritu ſancto inſpirati, locuti ſunt ſancti Dei homines. 265.131

Cap. II.

19 A quo quis ſuperatus eſt, huius & ſeruus eſt. 304.113

21 Melius erat illis non cognoſcere viam iuſtitiæ, quam poſt agnitionem retrorſum conuerti. 465. 35

Cap. III.

10 Adueniet dies Domini, ſicut fur, in quo cæli magno impetu tranſient. 424.123

Ex prima Ioannis.

Cap. II.

3 In hoc ſcimus, quoniam cognouimus eum, ſi mandata eius obſeruemus, qui dicit ſe noſſe Deum, & mandata eius non cuſtodit, mendax eſt. 329. 110

15 Nolite diligere mundum, nec ea, quæ ſunt in mundo, ſi quis diligit mundum, non eſt charitas Patris in eo. 521.199

16 Omne quod eſt in mundo concupiſcentia carnis eſt, & concupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ. 568. 15

Cap. III.

1 Dedit nobis Pater, vt filij Dei nominemur & ſimus. 95.142

Cap. V.

4 Omne quod natum eſt ex Deo vincit mundum, & hæc eſt victoria, quæ vincit mundum, fides veſtra. 852. 32

Ex ſecunda Ioannis.

10 Nolite recipere eum in domum, nec aue ei dixeritis. 212.36

Ex Epiſtola Iudæ.

1 Iudas Ieſu Chriſti ſeruus, frater autem Iacobi. 739.21

Ex Apocalypſi.

Cap. I.

13 In medio ſeptem candelabrorum aureorum ſimilé filio hominis veſtitũ podere, & præcinctum ad mamillas zona aurea. 408.19

14 Oculi eius tamquam flamma, & pedes eius ſimiles aurichalco ſicut in camino ardenti. 477.42

8 Ego ſum Alpha, & Omega, principium & finis 293.47

16 Et habebat in dextera ſua ſtellas ſeptem: & de ore eius gladius vtraque parte acutus exibat. 273.15.477.43

17 Noli

17 Noli timere, ego ſum primus & nouiſſimus, & viuus, & fui mortuus. 555.105

18 Ecce ſum viuens in ſecula ſeculorum, & habeo claues mortis, & inferni. 103.196.& 198

Cap. II.

1 Angelo Epheſi Eccleſiæ ſcribe hæc dicit, qui ambulat in medio ſeptem candelabrorum aureorum. 582.24

5 Memor eſto itaque: Vnde excideris. 680.12

7 Vincenti dabo edere de ligno quod eſt in Paradiſo Dei. 446.51.& 435.60

14 Habeo aduerſum te pauca, quia habes illic tenentes doctrinam Balaam, qui docebat Balac mittere ſcandalum coram filiis Iſraël. 543.27

Cap. III.

14 Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, vt locuples fias. 586.42

15 Scio opera tua; quia neque frigidus es, neque calidus, incipiam te euomere ex ore meo. 413.48

17 Quia dicis quod diues ſum, & nullius egeo: & neſcis, quia tu es miſer, & miſerabilis. 117.27

Cap. IV.

2 Fui in Spiritu, & ecce ſedes poſita erat in cælo & ſuper ſedem ſedens. 581.24

4 Et in circuitu ſedis ſedilia viginti quatuor, & ſuper thronos viginti quatuor ſeniores ſedentes, & circũamicti veſtibus albis. 193.36

6 Et in medio ſedis, & in circuitu ſedis, quatuor animalia plena oculis ante & retro. 380.105.& 574.50

8 Et quatuor animalia, & ſingula eorum habebebant alas ſenas: & in circuitu, & intus plena ſunt oculis, & requiem non habebant die, ac nocte. 407.15

9 Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem ſedenti ſuper thronum viuenti in ſæcula ſæculorum. 764. 33

11 Mittebant coronas ſuas ante thronum dicencentes: dignus es Domine Deus noſter accipere gloriam, & honorem. 417.75

Cap. V.

1 Et vidi in dextera ſedentis ſupra thronum, librum ſcriptum intus, & foris. 193. 36

3 Et nemo poterat, neque in cælo, neque in terra, neque ſubtus terram, aperire librum, neque reſpicere illum. 94. 139

5 Ecce vincit Leo de tribu Iuda radix Dauid aperire librum. 371.50

6 Et vidi: & ecce in medio throni, & quatuor animalium, & in medio ſeniorum Agnum ſtantem tamquam occiſum. 8.44.& 753.19

7 Et venit, & accepit de dextera ſedentis in throno librum, & cum aperuiſſet librum. 745.58

11 Et audiui vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & ſeniorum: dicentium voce magna: dignus eſt Agnus qui occiſus eſt, accipere virtutem. 484.80

Cap. VI.

1 Datæ ſunt illis ſingulæ ſtolæ albæ. 902.73

10 Vſquequo Domine, ſanctus, & verus, non iudicas, & non vindicas ſanguinem noſtrum de iis, qui habitant in terra. 563. 157. & 799. 44

12 Et ecce terræmotus factus eſt magnus, & ſol factus eſt niger tanquam ſaccus cilicinus: & Luna tota facta eſt ſicut ſanguis. 865.9.& 52.871

13 Et ſtellæ de cælo ceciderunt ſuper terram. 494.36

14 Et cælum receſſit ſicut liber inuolutus. 866. 15

15 Reges terræ, & principes, & tribuni, & diuites, & fortes abſconderunt ſe in ſpeluncis. 802.59

16 Et dicunt montibus, & petris; cadite ſuper nos, & abſcondite nos à facie ſedentis. 874. 68

Cap. VII.

1 Vidi quatuor Angelos ſtantes ſuper quatuor Angulos terræ, tenentes quatuor ventos terræ, ne flarent ſuper terram. 250.44

2 Vidi alterum Angelum aſcendentem ab ortu ſolis habentem ſignum Dei viui. 174.19

3 Nolite nocere terræ, & mari, neque arboribus, quoadúſque ſignemus ſeruos Dei noſtri in frontibus eorum. 474.30

13 Hi, qui amicti ſunt ſtolis albis qui ſunt, & vnde venerunt. 899.53

16 Non eſurient, neque ſitient amplius, nec cadet ſuper illos Sol, neque vllus æſtus. 154. 162

Cap. VIII.

2 Vidi ſerptem Angelos ſtantes in conſpectu Dei, & datæ ſunt illis ſeptem tubæ. 205.114

Cap. IX.

3 De fumo putei exierunt locuſtæ in terram, & data eſt illis poteſtas, ſicut habent poteſtatem ſcorpiones terræ. 811.25

Cap. XI.

1 Datus eſt mihi calamus ſimilis virgæ, & dictum eſt mihi: ſurge, & metire templum Dei. 489.11. & 900.62

Cap. XII.

1 Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta Sole, & Luna ſub pedibus eius, & in capite eius corona ſtellarum duodecim. 133. 20. & 570. 22.& 614.73.&608.30.

3 Et viſum eſt aliud ſignum in cælo: & ecce Draco magnus rufus habens capita ſeptem, & cornua decem, & in capitibus eius ſeptem diademata, & draco ſtetit ante mulierem. 705.65

9 Et proiectus eſt draco ille magnus ſerpens antiquus, qui vocabatur Diabolus, & Satanas qui ſeducit vniuerſum orbem. 658.98

Cap. XIII.

1 Et vidi de mari beſtiam aſcendentem, habentem capita ſeptem, & cornua decem, & ſuper cornua eius diademata decem. 433. 51

Cap. XIV.

4 Hi ſequuntur Agnum quocunque ierit. 153. 151

5 In ore eorum non eſt inuentum mendacium: ſine macula enim ſunt ante thronum Dei. 483.78.& 818.65

13 Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo iam dicit Spiritus, vt requieſcant à laboribus ſuis: opera enim illorum ſequuntur illos. 157.185 & 873.64

14 Et vidi, & ecce nubem candidam: & ſuper nubem ſedentem ſimilem filio hominis, habentem in manu ſua falcem acutam. ibid. 64

Cap. XV.

Loca ſacræ Scripturæ.

Cap. XV.

6 Et exierunt ſeptem Angeli habentes plagas de templo, veſtiti lino mundo, & candido & præcincti circa pectora zonis aureis. 413.53

8 Impletum eſt templum fumo à maieſtate Dei, de virtute eius: & nemo poterat intrare in templum. 755.30

Cap. XVI.

8 Et quartus Angelus effudit Phialam ſuam in ſolem, & datum eſt illi æſtu affligere homines. 528.37

14 Sunt enim Spiritus dæmoniorum facientes ſigna, & procedunt ad reges totius terræ congregare illos in prælium. 820.14

15 Ecce venio ſicut fur. Beatus qui vigilat. 424.123

Cap. XVII.

4 Vidi mulierem ſedentem ſuper beſtiam coccineam, quæ habebat capita ſeptem, & cornua decem. 51.114

Et mulier erat circundata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioſo. 540.14

5 Et in fronte eius ſcriptum myſterium. 495.43

14 Hi cum Agno pugnabunt, & Agnus vincet illos. 820.11

16 Et decem cornua, quæ vidiſti in beſtia: hi odient fornicariam, & deſolatam facient illam, & nudam. 540.14

Cap. XIX.

7 Quia venerunt nuptiæ agni, & vxor eius præparauit ſe. 417.74

12 Et in capite eius diademata multa. 616.86

17 Vidi Angelum ſtãtem in ſole & clamauit voce magna dicens omnibus auibus, quæ volabant per medium cæli, venite ad cœnam magnam Agni. 445.44

Cap. XXI.

1 Prima terra abiit, & mare iam non eſt. 874.70

2 Vidi ſanctam ciuitatem Ieruſalem nouam deſcendentem de cælo à Deo paratam, ſicut ſponſam ornatam viro ſuo. 573.47. & 744.55. & 901.65

6 Ego ſitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. 502.85

22 Dominus enim Deus omnipotens templum illius eſt & agnus. 156.78

27 Non intrabit in eam aliquid coinquinatum, aut abominationem faciens. 194.45

Cap. XXII.

1 Oſtendit mihi fluuium aquæ vitæ, ſplendidum tanquam cryſtallum, procedentem de ſede Dei, & Agni, afferens fructus duodecim per menſes ſingulos. 264.125. & 364.11. & 901.67

13 Ego ſum Alpha, & Omega primus, & nouiſſimus, principium, & finis. 133.19

14 Beati, qui lauant ſtolas ſuas in ſanguine Agni, vt ſit poteſtas illis in ligno vitæ, & per portas intrent in ciuitatem. 364.11

F I N I S.

R.P.

R. P. D. Fr. IOANNIS

DA SYLVEIRA

COMMENTARIORVM in textum Euangelicum

LIBER SEXTVS.

EXPLICANS TERTIVM SACRATISSIMVM annum Prædicationis Chriſti Iesv.

PRÆFATIVNCVLA.

AGGREDIMVR diuini Verbi Incarnati, ipſo fauente, ſacratiſſimáque eius Matre auxiliante, tertium, ac vltimum prædicationis annum. Incepit hic annus tertio Paſchate poſt admirabilem Domini Baptiſmum Panes enim ſunt multiplicati, ſermóque de Euchariſtia habitus, cùm prope eſſet ipſum feſtum Paſchatis Ioan. 6. num. 4. Hoc autem tertio Paſchate non aſcendit Ieſus Ireſolymam, ſed perambulabat in Galilæam, *quia quærebant eum Iudæi interficere*, Ioan 7. num. 1. Illud autem, *ambulabat*, legunt aliqui apud Lucam Burgenſem, degebat cum perſeuerantia per ſex menſés, nempe vſque ad feſtum Scenopegiæ, in quo Chriſtus quaſi occultè venit in Iudæam. Ioan 7. num. 10. Paſcha contigit menſe Martij. Feſtum autem Scenopegiæ celebrabatur menſe Septembris; ac proinde ſex menſes interfluxêre, quibus manſit in Galilæa. Vixit Chriſtus deinde alios ſex menſes adhuc degens in Iudæa, vſque ſcilicet ad proximum ſequentem Martium, quo pro omnium ſalute paſſus eſt crucifixus.

Cùm autem Dominus eſſet in Galilæa, vt obſeruant D. Auguſtinus lib. 2. de conſenſu Euangeliſt. cap 49 Abulenſis cap. 15. q. 15. ſequuntur communiter interpretes, Ianſenius, Barradas, Lucas Burgenſis, Cornelius à Lapide in ſua Chronotaxi. Tunc, vt ſcribunt D. Matthæus cap. 15. num. 1. & clariùs D Marcus cap 7. num. 1. *Conueniunt ad eum Phariſæi, & quidam de Scribis venientes ab Ieroſolymis*, arguentes, cur Diſcipuli manducent non lotis manibus; cúmque Domiuus ſuos ab illorum calumnia defendiſſet, tranſit in partes Tyri, & Sidoniæ, filiámque Chananææ à Dæmone liberat; noua panum multiplicatione pauit quatuor millia virorum; interrogátque, quid de ipſo ſentirent homines, reſpondente Petro: *Tu es Chriſtus Filius Dei viui*: hac de cauſa eum Dominus conſtituit lapidem fundamentalem; deinde die ſexta Auguſti, vt recolit Eccleſia, in monte Tabor ſe transfigurat: die ſeptima Auguſti deſcendens de monte ad turbas puerum Lunaticum ſanauit; proficiſcens per Galilæam, ingrediens Capharnaum, publicanis mandat ſoluere didrachma, vbi redarguit Diſcipulos contendentes inter ſe, quis eorum videretur eſſe maior.

Deinde Septembri aſcendit Ieroſolymam ad feſtum Scenopegiæ, ſeu Tabernaculorum, quod celebrabatur die decimaquinta menſis Tiſri, quæ illo anno, vt multi autumant, incidit in diem vigeſimam nonam Septembris, de quo cap. 13. erit dicendum. Per vltimos ſex menſes ante ſuam Paſſionem verſatur Chriſtus in Iudæa, vbi multa